

Иван Вазов
След митинга

Свърши митингът. Витият пети,
упит от шумни плясъци, ура,
излезе с лаврите, които сбра,
да иде чай да пие у Венети.

Навън на вратнята го някой спря
със дискос във ръка: „Фърлете
за македонските сираци клетки!
Огнец и дрешки!... Турчин ги обра!“

Фъртуната върлуваше ужасно,
кълбуци снежни виеха се бясно...
Витият пламенни замина глух.

А вятърът го гонеше проклети
и шъпнеше на топлий му кожух:
„За македонските сираци клетки.“

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Дия Ангелова, Мартин Митов, Живко Иванов и студенти от Пловдивския университет

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5219>]